

Chuyện Tình Cô Bé Chăn Trâu

Mồ côi cha mẹ từ lâu,
Thân nghèo, em phải chăn trâu nhà người.
Chăn trâu từ thuở lên mười,
Đến năm mười tám, vẫn ngồi lưng trâu.

Đời hoang mưa nắng dãi dầu,
Em như cỏ dại, ẩn sâu trong rừng.
Cô đơn khao khát tình thương,
Thân bơ vơ, biết tựa nương nơi nào !

Hằng đêm, lạnh với trăng sao,
Hằng ngày, lủi thủi với trâu ven đồi.
Em không biết có cuộc đời,
Môi chưa từng nở nụ cười thơ ngây!

Đời em những tối tăm đầy,
Tưởng rằng không có một ngày bình minh.
Ai ngờ... số phận chuyển mình,
Trời cho em, "Cuộc Ái Tình" đắm say!

Một hôm, dông bão suốt ngày,
Khiến em ngất xỉu, nằm ngay chân đồi!
Rồi... duyên tình kết bởi Trời.
Đưa đường “Chàng” đến, kịp thời cứu em!

Thế là... cô bé lọ lem,
Hồi sinh, với cuộc sống kèm... "Tình Yêu!"
Bé không đòi hỏi chi nhiều,
Chỉ cần, bé được “Chàng yêu” đủ rồi!

Chàng nông phu, cũng mờ cô,
Thiên duyên kết hợp, hai người nên duyên!
Tình Yêu mãnh lực vô biên,
Bé chần trầu, bỗng thành... tiên trên trần!

Đời người, hạnh phúc rất gần,
Sống hiền gặp phúc, chẳng cần tìm đâu.
Đẹp tình cô gái chần trầu:
Buổi trưa chàng ngủ... gối đầu lòng em !!!

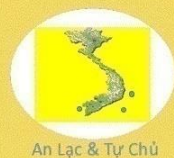
Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả: quocbao_30@yahoo.com

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TranQuocBao.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 11000 TÁC PHẨM